

Ny svensk psalmbok.

I.

Den svenska kyrkan har fått en ny psalmbok. Beslutet här- om fattades i december 1937, men redan sedan 1889 har man strävat efter en sådan. Dock blev frågan definitivt aktuell genom ecklesiastikminister Engbergs ingripande år 1934.

Den nu i bruk tagna psalm- boken är den svenska kyrkans tredje officiella psalmbok. Den första är från 1695 och den andra från 1819. Mellan båda dessa äldre psalmböcker, å den ena sidan och den sista å den andra, råder en karakteristisk olikhet som är utsagt redan i de namn som vanligen givas dessa böcker. — Vid 1695 års psalmbok är Svedborgs namn oupplösligt knutet, liksom ännu i högre grad är fallet med Wallins namn vid 1819 års. Något motsvarande namn att knyta fast vid psalmboken 1937 finnes icke. Detta förhållande av- speglar en djupgående inre olikhet. De båda äldre psalm- böckerna äga därför en enhet- lighet som den sista saknar.

När det gäller 1695 års psalm- bok, var det kanske främst språkliga hänsyn som drevo fram revisionskravet. Vid den senaste revisionen tyckes det däremot främst varit behovet av psalmer för nya arbetsfor- mer som varit den drivande faktorn. Frågan är dock om dessa moderna behov lyckats inspirera psalmdiktare på sam- ma sätt som äldre tiders psalm- ister blivit inspirerade av den Heliga skrift och gudstjänsten.

För att nu vidare ge en orientering i den nya psalmbo- ken, kan man säga, om man ovillkorligen vill knyta den till

något namn, att det alljämt är den wallinska psalmboken som skall brukas i den svenska kyrkan, även om den i viss mån blivit om- och nygestaltad. Den är nämligen både gammal och ny. Av de 600 psalmerna, som den nya psalmboken inne- håller, står Davidsharpans i Norden, J. O. Wallins namn ännu under icke mindre än 222. Allt det förnämliga gamla i 1819 års psalmbok är kvar, ofta t. o. m. under samma num- mer som förut. Julpsalmerna stå fortfarande som nr 50—63, nyårspsalmerna 64—66, tretton- dag jul 67—69, passionstidens 70—101, påskpsalmerna 102— 113 o.s.v. Att man lämnat kvar de kända och för minnet dyr- bara numren är skickligt och pietetsfullt gjort.

Av den gamla psalmbokens 500 nummer äro 118 uteslutna, mestadels lätt gods, som kanske aldrig eller åtminstone mycket sällan sjungits i kyrkan. Av de uteslutna ha dock 4 num- mer övernöta till de "Hymner och sånger för särskilda gods- tjänster," vilka under nr. 601— 612 ha fogats till den egentliga psalmboken, samt 8 nummer till de "Psalmer att läsas vid enskild andakt," vilka likaledes som särskilt bihang ha fogats till psalmboken. Ur tilläggets 173 psalmer äro icke mindre än 42 uteslutna och bland des- sa en hel del kända, som mån- ga helt visst komma att sakna. Slutligen möta oss 92 helt nya psalmer i 1937 års psalmbok. Några av dessa äro psalmer från en länge sedan svunnen tid, psalmer av Luther, Spiegel o. a. Också den äldre tyska pietismen är företrädd och li- kaså möta vi psalmer och för- fattare från 1700-talets engelska

väckelsekristendom, t. ex. den gamla kära "Klippa du som brast för mig." Men det mesta nyförvärvet är från vår egen tid, bl. a. sådana kända och älskade psalmer som "Blott en dag ett ögonblick i sänder," "Jesus kär, var mig när," o.s.v. Också dansk psalmdiktning är representerad och från engelskt håll märkes Herbers berömda och välkända "Helig, helig, helig."

Vidare skiljer sig den nu före- liggande psalmboken starkt från den föregående i fråga om uppställningen. Den gamla wallinska psalmboken hade en alltigenom dogmatisk uppställ- ning med rubriker som "Skap- pelsen", "Helgelsen", "Åter- lösningen" o.s.v. Den nya här däremot tagit sikte på det reat gudstjänstliga momentet. Över- huvud kan man säga att den nya psalmboken i fråga om uppställningen ansluter sig till 1921 års psalmbokstillägg.

En stor avdelning handlar om kyrkliga högtider, Därefter följer avdelningen "Kyrkan och nådemedlen". Det är egendom- ligt att se, vilken liten roll kyr- kan som sådan spelade hos Wallin. Han hade inga speci- ella kyrkopsalmer, det kyrkli- ga ingick som något självfallet i det borgerliga livet. Sedan dess har dock det borgerliga samhällets apparat oerhört ut- vecklats och kyrkan har sam- tidigt visat sin egenart. Också ha kyrkans verksamhetsformer blivit mera differentierade med tiden, missionen har utvecklats, likaså barn- och ungdomsrörel- serna, vilket gjort att man var i behov av motsvarandepsalmer.

Avdelningen om det kristliga sinnelaget har blivit mest om-

Forts. sid. 4.

P. Byström.

Djurens vinterutfodring.

I.

Var och en intresserad jordbrukare inser utan vidare, att djurens utfodring är ett av de allra viktigaste kapitlen i lant-hushållningen. Vad hjälper det att vi frambringa goda skördar, om vi inte hade djuren, som kunna utnyttja de produkter, som vi inte direkt kunna bruka eller försälja, och förvandla dessa produkter till mjölk, smör, kött och fläsk. En välordnad utfodring bör gå ut på att få ut så mycket som möjligt av sådana produkter så billigt som möjligt. Det kan tyckas något sent att nu börja tala om vinterutfodring, då det snart är slut på vintern, men dels är det i alla fall en god bit kvar än till våren, och dels är det just vid denna tid, som utfodringen ofta blir ett brännande spørsmål. Det är för övrigt under sommaren, som vinterns utfodring skall förberedas, och därför skadar det säkert inte att taga upp denna fråga till behandling just nu.

En billig utfodring böra vi alltså främst eftersträva. Men det beror på vad man menar med "billig". En utfodring, som är billig på det sättet, att man ger djuren så litet som möjligt och nätt och jämt drar fram korna med liv över vintern, den blir i själva verket en dyr utfodring. En verkligt billig utfodring är den, som för en viss mängd foder ger det största möjliga utbyte av mjölk och smör, samtidigt som djuren hållas vid god hälsa och gott hull. Endast då kan man vänta sig att de i längden skola kunna fortsätta och ge bästa avkastning. Lika felaktigt som det är att ensidigt inrikta sig på att få hög avkastning, utan att bry sig om hur dyr denna utfodring blir eller om djurens hälsa taga skada, lika felaktigt är det att hålla djuren på så knapp utfodring, att de inte mer än nätt och jämt uppehålla livet. Båda dessa metoder äro i längden lika felaktiga och oekonomiska. Det gäller här som annars att medelvägen, den måttliga, omsorgsfullt planerade utfodringen, är den riktigaste och bästa.

De fordringar, som man bör ställa på en god utfodring äro i korthet följande: Djuren böra erhålla tillräckligt med foder, detta foder bör innehålla tillräckligt med näringssämnen, framförallt äggvita och mineralämnen, och dessutom bören del av fodret bestå av saftiga foderslag. Man brukar indela fodret i tre stora grupper: stråfoder (hö och halm), saftfoder (rotfrukter, potatis, pressfoder) samt kraftfoder (mjöl av olika slag och oljekakor). Stråfodret är kornas grundfoder, det bildar liksom stommen i utfodringen, saftfodret underlättar smältningen av stråfodret och ökar mjölkavkastningen, kraftfodret återigen skall ges åt de djur, som mjölka mest och därför behöva mest näring, emedan det innehåller lättsmält näring i koncentrerad (sammanträngd) form. Det är vanligen det dyraste fodret, och en grundprincip i all ekonomisk utfodring bör vara att spara på det så mycket som möjligt. Kraftfodret har alldeles samma uppgift i utfodringen som konstgödsel har för växtodligen, och det bör användas på samma sätt — med sparsamhet och beräkning. Det är lika felaktigt att använda det planlöst och i för stor mängd, som att inte använda det alls, då det behövs.

Saftfodret borde alltid få vara med i kornas foder. Det går visserligen att undvara det alldeles, men man kan då inte heller vänta sig det allra bästa utbytet. Det ger djuren bättre aptit och ger dem som sagt bättre förmåga att både äta och smälta mera stråfoder, än de annars skulle kunna göra. Men med de förhållanden, som vi här ha, skall man nog inte ge dem alltför mycket heller, åtminstone inte då det gäller rotfrukter, t. ex. rovor. Det för nämligen med sig, att man måste samtidigt ge mera äggviterikt kraftfoder, och det blir alltid dyrbart. Lagom är säkert bäst också härvidlag.

Frågan om vilket saftfoder man helst skall använda (rotfrukter, potatis eller pressfoder) beror till största delen på, vilket man kan lättast framställa. Bäst är utan tvivel pressfoder av klöver, emedan det på samma

Österrike införlivat med Tyskland.

Den senaste veckans händelser i Österrike ha utvecklat sig därhän att Hitler utan blodsutgjutelse lagt beslag på Österrike och anslutit det till Tyskland.

Förbundspresidenten Miklas har tvingats avgå och hans befogenheter har övergått på förbundskansler Seyss - Inquart, som nu är den högsta maktutövaren näst Hitler själv i Österrike.

Fast Österrike redan är en del av Tyskland skall en fri och hemlig folkomröstning äga rum den 10 april. Omröstningen gäller frågan om Österrikes återförening med Tyska riket.

Hitler har redan besökt Wien och hälsades där som landets räddare och befriare.

gång verkar som kraftfoder, det är värdefullt, emedan det innehåller mycket äggvita, mineralämnen och vitaminer. Som jag förut sagt, är pressfodret säkert det bästa saftfodret för denna bygd, men det förutsätter ju, att man har klövervallar, och det är det ju inte alla som ha — ännu. Var och en, som har vallar, bör förbereda sig på att till kommande höst lägga ner efterväxten till pressfoder. — Det saftfoder, som för närvarande lättast kan framställas här, är nog potatis. Potatis är ett utmärkt foder till mjölkkor, men kan den säljas till bra pris, kan man naturligtvis vara tveksam om huruvida det är så lämpligt att utfodra den till mjölkkor i större mängd. Det hela blir då en prisfråga. Till svin är den däremot nästan nödvändig. Rotfrukter, rovor, kålrötter och foderbetor äro också bra, men det kan många gånger vara ganska svårt att få goda skördar av dem, och det måste man ha, om det skall löna sig. Frågan om saftfoder är i alla fall så viktig, att den väl behöver begrundas. Jag återkommer till den senare.

I nästa artikel skola vi undersöka, vilka krav som måste fyllas, om utfodringen skall kunna kallas tillräcklig med avseende på fodermengd och smältbar äggvita.

Forts.

Vippalpojckarna längta efter boxhandskar och en kurs i skidtill- verkning.

Intervju med idrottsledaren
Artur Fagerström i Vihterpalu.

Idrottsledaren i Vihterpalu, herr A. Fagerström, har i ett samtal med Kustbon lämnat en överblick över idrottens ställning i Vihterpalu svenskbysar.

”Idrotten har i Vihterpalu, som i de övriga svenskbygderna legat så gott som nere ända tills förliden vår, då vi fingo besök av idrottsinstruktör Skönberg. För några år tillbaka var vid Vihterpalu herrgård en gränsvakt stationerad, som samlade pojckarna till idrottsövningar. Själv aktiv idrottsman, lyckades han blåsa liv i sporten, men efter dennes förflyttning till annan ort, föll snart hela saken i glömska. Själv ha vi på orten ännu ej kunnat få några tävlingar till stånd, men våra pojckar ha provat krafterna i Korkis och även i Rikholdi på idrottsdagen. Några nämnvärda placeringar i tävlingar kunna vi hittills dock inte skryta med”.

Det finns väl även ”stjärnor” på Vihterpalus idrottshimmel? “Åja, säkert ha också vi våra små ”stjärnor”. I detta sammanhang skulle jag då först vilja nämna bröderna Palmkron från Keibo — Joh. P. i hopp och löpning samt Bernhard P. i kula och spjut. Likaså ”lyser” Johannes Martinson med sina 1.60 i höjdhopp.”

Vilka hinder finnas för idrotten?

”Först och främst äro vi i avsaknad av en duktig ortsledare och en skaplig idrottsplan. Platsfrågan kunna vi emellertid lösa genom att bönderna Benström och Olemaa äro villiga gratis ställa sina betesmarker till vårt förfogande. Des-utom är vår kasas för tunn för anskaffandet av redskap med de så efterlängtade boxhandskarna. Men kommer dag, kommer råd!” Och så edra planer för framtiden?

”Under höstkvällarna arbetades friskt på brottningmattan, som nu står fix och färdig. Pojckarna sitta nämligen inne med rätt försvarliga kvantiteter naturkraft, som väntar på sin utlösning. Intresset tycks nästan vara större för den slags idrott, som kan ut-

Aderton dödsdomar avkunnade i Sovjet.

Aderton av de tjugoen anklagade i den stora processen mot höger- och trotskistblocket dömdes till döden, däribland Buharin, Jagoda, Rykov, Krestinski, Rosengolz och Levin. Av de tre återstående dömdes

övas under vintern, ty då ha vi mera tid. Om sommaren är det ofta fullkomligt omöjligt att få pojckarna samlade, ty Vippalborna äro som bekant ett sjöfarande och fiskande folk. Under vintersäsongen skulle vi vara tack samma för en skidtillverkningskurs, ty snö och höga drivor ha vi fått som på beställning. På nästa sommars program står det redan ortstävlingar och ju oftare, desto bättre. Pris och diplom skulle säkert verka uppiggande.”

Hur ställa sig de gamla och kloka till saken?

”Alltid finns det väl någon ömsint mor, som bekymrad uttrycker sina farhågor om sonens liv och lemmars välstånd. Jag vet exempel på där en mor redan nu förbjudit sin telning att beträda brottningmattan! Men bedrivs det på någon plats idrott, så samlas nog både ung och gammal. De yngre äro eld och lågor — t. o. m. flickorna hjälpte oss med sömnen av brottningmattan.”

Ser herr Fagerström kanske även någon ”skymtande framtidsstjärna” och vem skall överta ledningen, då banbrytarna tänka dra sig tillbaka under skuggan av lagrarna?

”Bland de yngre skulle jag vilja nämna Alfred Söderman i kort distanslöpning och Robert Tönnisson i kast. Vad som angår ledningen, så tör det inte växa lagrar på Vippals steniga moar men jag går ändå smått och hoppas på att någon gång få överlämna det hela i Alfred Södermans stadiga händer. Till dess vill jag tro, att allt kommit i gång och Vippals strandbypojkar lyckats lämna jumboplaceringarna på de estlandssvenska olympiaderna,” slutar herr Fagerström, som själv inte är aktiv idrottsman, men oavsett detta nedlagt ett stort arbete på organiserandet av ortens manliga ungdom i idrottens tecken.

Pletnev till 25 års fängelse Rakovski till 20 års fängelse och Besonov till fängelse i 15 år. Dödsdomarna skola gå i verkställighet inom 24 timmar. Högsta sovjetrådet kan emellertid benåda.

I det utslag, som avkunnats i den stora Moskvaprocessen, säges bl. a. följande:

Buharin, Rykov, Jagoda, Krestinski, Rosengolz, Grinko, Sjarrangovitj, Kodasjev, Ikranov, Ivanov, Subajev, Selenski och Tjernov grundlade 1931—1932 hemliga kontrarevolutionära ligor, vilka kallades ”högerns och trotskisternas grupp”. Till dessa ligor anslöto sig olika sovjetfientliga organisationer, såsom Sinovjev-anhängarna, mensjevikerna, borgerliga nationalisterna m. fl. Ligornas uppgift var att störta regimen och samhällsordningen i Sovjetunionen och återupprätta den borgerliga kapitalismen. Emedan de sammansvurna icke fingo stöd för sina strävanden i Sovjetunionen slöto de bl. a. genom Trotskisk förmedling förbund med utländska makters representanter för att på detta sätt med utländsk vapenmakt störta sovjetregeringen. Som kompensationslovade de sammansvurna att stora delar av Sovjetunionen som senare skulle tillfalla de stater, vilka hjälpt till att störta sovjetväldet. Flere av de sammansvurna hade stått i tjänst hos spionväsendet i olika länder. De ha vidare gjort sig skyldiga till ett flertal attentat och mord, bl. a. på Gorki.

Högsta domstolens militärkollegium konstaterar att alla de anklagade gjort sig skyldiga till följande:

Såsom aktiva medlemmar av högerns och trotskisternas grupp ha de anklagade på uppdrag av spionageväsendet i utländska makter gjort sig skyldiga till högförrädisk spionage, sabotage- och terrorverksamhet och försökt provocera ett utländskt angrepp mot Sovjetunionen för att tillintetgöra Sovjetunionen och stycka den, varvid Ukraina, Vitryssland, mellersta Asien, Georgien, Armenien, Asserbeidjan och kustområdet i Fjärran östern skulle avskiljas.

I stöd häruv dömer militärkollegiet Buharin, Rykov, Ja-

Forts. sid. 4.

Tack.

Till alla bekanta, släktingar och vänner som uppvaktade mig på min 60-årsdag med gåvor och lyckönskningar vill jag härmed uttala mitt hjärtligaste och djupt kända tack.

Lydia Pöhl.

Teafton

hade anordnats av S.O.V. på torsdagskvällen i Svenska skolans lokaler i Tallinn. Trettio-tal personer hade hörsammat inbjudan. Fru G. Stahl och eleven R. Rosen spelade fyrhändigt Fr. Schuberts "Ständchen" och kyrkoh. K. Nilsson höll ett intressant föredrag om John Bunyan och Kristens resa. Sedan man druckit te och underhållit sig med varandra, prövade man för första gången allsångens samlande och tjugande kraft. "En sjöman älskar havets våg" tog första priset. — lin.

Ny svensk...

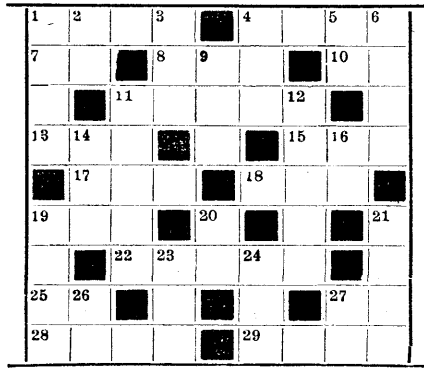
redigerad i den nya psalmboken. Här ha också de flesta utslutningarna skett — c:a 40 psalmer. Relativt liten förändring finner man däremot i den sista avdelningen som handlar om de yttersta tingen. — Överhuvud verkar det som man velat slippa de mera tidsbetonade psalmerna och ersatt dessa med psalmer för alla tider.

Forts. *Ivar Pöhl.*

Vad krig kostar.

En amerikanare, professor N. M. Butler vid Columbia University, har räknat ut, att världskriget kostade 80 miljarder pund sterling. Han har också räknat ut, vad detta ganska ofattbara tal innebär. För den summan skulle man kunna köpa fem acres jord, ett hus för 500 pund och möbler för 200 pund till varenda familj i Storbritannien, Förenta Staterna, Canada, Frankrike, Belgien, Ryssland, Tyskland och Australien. Man skulle vidare kunna skapa ett bibliotek för 1 miljon pund och ett universitet för 2 miljoner i varje stad på mer än 20,000 innevanare inom dessa områden. Och ändå skulle man haft så mycket pengar över, som det krävt att bygga upp Frankrike och Belgien.

Korsord Nr. 5.

Vågrätt:

1. Allas vår moder. 4. Jordförbättringsmedel. 7. Del av hektar. 8. Djur. 10. Pronomen. 11. Göra vass. 13. Tändsticksverke. 15. Knöl med smak. 17. På festprogrammet. 18 Att skriva på. 19. Goda sädana äro dyra 22. Tjurig. 25. Frågande utrop. 27. Träd. 28. Svingas i skogarna. 29. Flicka.

Lodrätt:

1. Ett slags båt. 2. Litet kryp. 3. Sänka. 4. Mången sjöman känner — Horn. 5 Dra på smilbandet. 6. Sättes ut ibland. 9. Skickas iväg med både. 11. I odlarens hand. 12. Gott om i svenskbygdens marker. 14. Befallning till en sittande. 16. Dragdjur. 19. Håller generalen med trupperna. 20. Rovfågel. 21. Behövs i sumpig mark. 23 Fråga som gäller tid. 24. Skynda. 26. Åkerns guld. 27. Buske.

Lösning insändes i urklipp eller avskrift till red. senast den 1 april 1938. Först öppnade rätta lösningen belönas med bokgåva värd kr. 2.50. Uppgiv namn och adress.

Utgivare:

Svenska Odlingens Vänner

Redaktion:

M. Westerblom, ansvarig red.

A. Stahl.

A. Aspelin.

Rüütli 3, Tallinn.

Tel. 470-08.

Pre numerationspris:

Inrikes

Utlandet

1 år Ekr 2:—

1 år Ekr. 4:—

1/2 " " 1:—

1/2 " " 2:—

Gudstjänster.

Svenska kyrkan i Tallinn:

Söndagen den 20 mars kl. 11 fm. högmässa. *K. Nilsson.*

Aderton...

goda, Krestinski, Rosengolz, Ivanov, Tjernov, Grinko, Selen-ski, Ikranov, Kodasjev, Sjaran-govitj, Subarev, Bulanov, Levin, Kasakov, Maximov-Dikovski och Krutskjov till dödengenom arkebusering. Pletnev dömdes till 25 års fängelsestraff, Rakovski till 20 års och Besonov till 15 års fängelse. De sist-nämnda gå vidare sina politiska rättigheter förlustiga under fem år utöver tiden för frihetsstraffet. Dödsdomarna ha verkställts.

Till alla motorspekulanter!

När det gäller motorer — tillskriv oss och efterhör våra prisuppgifter och betalningsvillkor.

Det lönar sig — ty vi äro verkligen välsorterade och i tillfälle att erbjuda Eder avsevärda fördelar, gäller det en liten, medelstor eller större maskin.

Vi nämna här några ex.:

OCEAN FORD Marin-Motor, typ FM 8, 28/92 hkr.

OCEAN FORD Marin-Motor, typ FM 4, 23/52 hkr.

GYRO MOTORN 4—5 hkr.

GYRO MOTORN 8—12 hkr.

Utombordsmotorn Stora Björn

Utombordsmotorn Lilla Björn

— dessutom billiga, använda, men garanterat förstklassiga motorer av alla storleksklasser och i en mängd olika utföranden —

WALLENBORGS MOTOR AKTIEBOLAG
STOCKHOLM

Tel.: 21 24 01, 21 24 63, 20 26 66, 11 51 48, 11 55 08, 11 51 07
Telegramadr.: Oceanmotor — Stockholm.